

Vážené soudružky a soudruzi, vážení sympatizanti a voliči KSČM !

Dovolte, abych vám všem, kteří jste dali svůj hlas KSČM, upřímně poděkoval. Děkuji rovněž všem, kteří se jakoukoliv formou podíleli na naší volební kampani, děkuji našim zástupcům v okrskových volebních komisích.

K tomuto poděkování připojuji několik slov: Stejně jako vy jsem s obrovským zklamáním přijal výsledek letošních voleb do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR. Žel, nejde jen o zklamání z výsledku KSČM. Jde i o zklamání, že nově zvolená poslanecká sněmovna, kterou ovládli tzv. demokraté, tj. liberálové a konzervativci, bude řešit problémy ztrátového rozpočtu naší republiky především omezováním sociálních jistot našeho lidu, jak o tom svědčí jejich volební programy. Jinými slovy: Lze očekávat

konec zvyšování důchodů, konec zvyšování minimálních mezd, konec... Lze rovněž očekávat další výprodej našeho státního majetku, jak o tom svědčí například nedávné pokusy o prodej Budvaru či snahy o privatizaci České pošty. Můžeme rovněž zapomenout, že by se voda vrátila do českých rukou, můžeme se domnívat, jak to vlastně dopadne s těžbou a zpracováním lithia, můžeme...

KSČM si na svém mimořádném sjezdu, po vzdání se funkcí celého vedení strany, zvolí nové vedení. Jsem přesvědčen, že sjezd zvolí výrazně mladý kolektiv, který připraví nové programové dokumenty, jež naváží na odkaz zakladatelů KSČ v boji proti kapitálu, v boji za lepší podmínky (především sociální) pro život v současné době. K tomu jistě přispějí i delegáti mimořádného sjezdu z Brna.

Ano, KSČM utrpěla v těchto volbách porážku, to ji ale nepoloží a ani položit nemůže. Sny o vymazání komunistické strany z dějin patří pouze na stránky sci-fi. KSČM se vrátí do čela sil bojujících za spravedlivou společnost. Udělejme všichni pro to, aby se tak stalo co nejdříve, vše, co je v našich možnostech.

DISKUSNÍ ČTVRTEK * DISKUSNÍ ČTVRTEK

VÝSLEDKY VOLEB Z POHLEDU KOMUNISTICKÉ STRANY

Úvodní slovo:

M. Říha, předseda MěV KSČM v Brně

21. října 2021 v 17 hodin

Brno, Křenová 67, sál ve 2. poschodí

Zve ideově-teoretická sekce MěV KSČM v Brně

DISKUSNÍ ČTVRTEK * DISKUSNÍ ČTVRTEK

Martin Říha,
předseda MěV KSČM v Brně

PŘEJI ÚSPĚCH V JEDNÁNÍ MIMOŘÁDNÉMU SJEZDU KSČM 23. ŘÍJNA 2021 V PRAZE!
Očekávám, tak jako většina členů, že pojmenuje chyby, ukáže na viníky prohry a bude hledat cesty k nápravě. Jen ať se každý nezapomene při hledání podívat i do zrcadla!

Novému energickému vedení přeji hodně sil při záchraně strany a návratu k její úloze ve společnosti. Jsem optimista - dějiny nám dají za pravdu!

Otřepat se a "kupředu levá!" Jedna prohraná bitva není koncem světa.

A tak jedeme dál!

Jan Korbel

JAK DOPADLY VOLBY

Titulek úmyslně postrádá otazník, neboť volební výsledek KSČM právě proběhlých voleb do poslanecké sněmovny je již všem známý. Stručně řečeno – debakl, který nemá ve stoleté historii komunistické strany v naší zemi obdoby.

Stručně proto jen několik čísel: Volební účast byla 65,43%, bylo odevzdáno 5,375.090 platných hlasů, z nich KSČM obdržela 193.817 hlasů, což představuje 3,60%. V jihomoravském kraji byla volební účast 66,39%, strana obdržela 22.825 hlasů, což představuje 3,65%. Počty hlasů v jednotlivých okresech našeho kraje ukazuje následující přehled:

okres	hlasů	% hlasů
Blansko	2.762	4,69
Brno-město	4.623	2,38
Brno – venkov	4.082	3,33
Břeclav	2.640	4,24
Hodonín	3.516	4,34
Vyškov	2.309	4,77
Znojmo	2.893	4,99

Jistě bude některé z čtenářů zajímat, jak dopadly volby v jeho volebním okrsku nebo srovná-

ní s předcházejícími volbami jak do PS v roce 2017, tak třeba s těmi posledními. Všechny tyto údaje jsou k dispozici na stránkách Českého statistického úřadu, zde by zabraly příliš mnoho místa. Proto jen dvě poznámky: Nelichotivý výsledek v Brně je již tradičně ovlivněn velkým počtem voličů bydlících mimo Brno, kteří volili na voličský průkaz. Převážně se jednalo o studenty vysokých škol, kteří žel volí jiné subjekty než KSČM. Současně je třeba vzít v úvahu, že Brno je tradičně pravicové. Druhá poznámka: Hodnocením voleb se bude zabývat na svém zasedání i městský výbor strany, o závěrech budou členáři Echa informováni v příštím čísle.

Dovoluťte mi, abych jménem předsedy i celého městského výboru poděkoval vám všem, členům strany i našim sympatizantům, za váš podíl na přípravě a průběhu volební kampaně, za práci v okreskových volebních komisích a především za vaše hlasy pro KSČM. Současně si dovoluji vyjádřit přesvědčení, že nás tato porážka neporazí a strana se pod novým vedením brzy vzchopí k plnění své historické úlohy.

Aleš Růčka

JEDNALA MIMOŘÁDNÁ MĚSTSKÁ KONFERENCE KSČM V BRNĚ

V souvislosti se svoláním mimořádného sjezdu KSČM bylo nutno zvolit jeho delegáty, kteří budou na sjezdu zastupovat a rozhodovat jménem členů brněnské stranické organizace. Stalo se tak na jednání mimořádné městské konference, jejíž jednání proběhlo 4. října.

Konference vzala na vědomí zprávu předsedy MěV soudruha Martina Říhy, jejím obsahem byla především příprava na nadcházející parlamentní volby, současně i stanovení záměrů pro přípravu komunálních voleb, jež se uskuteční v příštím roce. V diskusi se delegáti zabývali především tím, kdo bude kandidovat na funkce v novém vedení strany. Současně se představili i kandidáti na delegáty mimořádného sjezdu. Z předložených návrhů byli kandidáty mimořádného sjezdu zvoleni soudružky a soudruzi Martin Říha, Anna Štofanová, Pavel Valach, Jitka Suská, Jiří Králík ml., Pavel Březa a Václav Fišer.

Konference rovněž doporučila některá jména k volbě předsedy a místopředsedů ÚV.

Přejme delegátům mimořádného sjezdu, aby se své role úspěšně zhostili, přejme nám všem, aby mimořádný sjezd zvolil takové vedení KSČM, které bude naši stranu úspěšně vést v boji za skutečně spravedlivou společnost.

Aleš Růčka

Jak dopadla „levice“ ?

ČSSD	250 tis. hlasů (zaokrouhлено na tisíce)
KSČM	194 tis.
celkem	444 tis. - tj. asi 8 % voličů
Zelení	53 tis. • Senioři 4 tis. • Levice 1 tis.
Celkem tedy	502 tisíc - tl. asi 9%.

Za předpokladu získání části našich tradičních voličů zpět, by dvojkoalice (podmínka 8%) měla šanci na 18-20 poslanců.

K zamyšlení pro další práci. **Jan Korbel**

POVOLEBNÍ ZAMYŠLENÍ ALEŠE RŮČKY

Výsledek pro mne je, jako snad pro všechny členy a sympatizanty, obrovským zklamáním. O to větším, že nejen, že jde o již čtvrtý volební debakl KSČM v řadě, ale tentokrát se jedná o prohru pro stranu fatální, jež nemá v její historii obdoby. Vždyť KSČM naposledy uspěla v r. 2012 při volbách do zastupitelstev krajů, ve všech následujících volbách docházelo jen a pouze k výraznému úbytku hlasů.

Příčinami současného volebního propadu a výrazného neúspěchu KSČM se pochopitelně budou zabývat na svých jednáních stranické orgány od základních organizací po ústřední výbor, sjezd nevyjímaje. Už jsme rovněž slyšeli a četli, a ještě uslyšíme a budeme moci číst celou řadu komentářů v médiích, tu seriozních, tu rádobly zasněžených, tu tento náš debakl vítajících. Já se chci omezit pouze na některé, možná nesouvislé myšlenky, týkající se tohoto tématu. Věřte, že následující řádky se mi píší skutečně těžce.

Jak jsem již uvedl, zažil jsem obrovské zklamání. Předem jsem se netajil s názorem, že volby mohou dopadnout i tak, že se KSČM do sněmovny těsně nedostane. Ovšem hájil jsem optimistický názor, optimistické očekávání (byť těsného) volebního úspěchu, kdy strana získá 4 – 8 poslanců. Vedení strany očekávalo zisk stejného počtu hlasů jako při volbách v roce 2017.

Při hodnocení uplynulých voleb za posledních 8 let – obecních, krajských i parlamentních – ústřední výbor ve svém hodnocení vždy poukazoval na některé problematické fáze volebních kampaní a podával návrhy na zlepšení pro volby příští. Žel se tím v následujících volbách stranické orgány příliš nezabývaly, a to především na úrovni centra. Vedoucí funkcionáři pak často označovali za příčinu neúspěchu především práci okresních organizací. V těchto volbách tomu však bylo přece jen jinak. K volební kampani ÚV konečně poprvé přistoupil na profesionální úrovni, což se v jejím průběhu kladně projevilo. Osobně letošní kampaň hodnotím jako zdařilou a například za členy naší městské organizace mohu bez uzardění oznámit, že jsme udělali vše, co bylo v našich možnostech a silách. Projevilo se to především v posledním, pro volby nejdůležitějším, týdnu před volbami, silná byla i kontaktní kampaň.

Samozřejmě lze namítnout, že například bylo málo plakátů. Ano, byla jich pouze stovka, na víc prostě nebyly peníze. Nebo že se nepodařilo zajistit fungování volebního stánku po celou plánovanou dobu, či se zcela nezvládl roznos všech letáků. Příčinu však nevidím v neochotě, ale ve věku a zdravotním stavu našich členů. Nápady by byly, bohužel, na jejich realizaci nejsou lidé. Faktem zůstává, že naše členská základna stárne a prostě již nezvládá tolik co dříve. Na druhé straně je potřeba připomenout, že jsme letos poprvé vyvěsili 3 billboardy na frekventovaných křižovatkách, výpadek za neuskutečněný stánek byl kompenzován výjezdy radiovozu.

Úbytek hlasů pro KSČM v letošních volbách tedy nevidím ve volební kampani či přístupu členů okresních organizací. Příčinu je nutno hledat v politice strany, jejího vedení a v neposlední řadě i práci poslaneckých klubů KSČM v posledním desetiletí. Poslední úspěch ve volbách totiž KSČM zaznamenala ve volbách do krajských zastupitelstev v roce 2012. Tehdy KSČM volilo 538.953 (22,43%) voličů. Od té doby strana zaznamenávala pouze pokles hlasů, jak ukazuje následující přehled:

rok	volby	hlasů	v %
2014	evropský parlament	166.478	10,98
2014	obecní zastupitelstva	7.730.503	7,80
2016	krajská zastupitelstva	267.047	10,54
2017	poslanecká sněmovna	393.100	7,76
2018	obecní zastupitelstva	5.416.007	4,82
2019	evropský parlament	164.624	6,94
2020	krajská zastupitelstva	131.577	4,75
pro úplnost i letošní výsledek		193.817	3,60

Neuvádím volby do senátu, každý z nás ví, že senátorů nám rovněž postupně ubývalo.

Jsem toho názoru, že tato čísla jednoznačně ukazují trvalý sestup ochoty voličů volit KSČM, zvláště pak od roku 2017, kdy se strana rozhodla pro toleranci vlády premiéra Babiše. Vedení strany i poslanecký klub se postupně stávali součástí establishmentu, zcela bylo zapomenuto heslo *S lidmi pro lidi*. Pokud na to někdo upozornil, byl označován za rozbíječe strany. Tento proces však rozhodně nebyl náhlý. Že je něco špatně, se uká-

(Pokračování na str. 4)

POVOLEBNÍ ZAMYŠLENÍ ALEŠE RŮČKY

(Pokračování ze strany 3)

zalo již v brzké době po jednání IX. sjezdu (květen 2016), na kterém byl přijat dokument *Devět priorit IX. sjezdu KSČM*. Tento dokument se ne-dařilo naplňovat, nebyla ani prováděna kontrola jeho plnění a postupně upadl (záměrně?) v zapomnění. V dubnu 2018 následoval X. sjezd strany, jehož obsahem byly personální otázky, zde stávající vedení ještě obhájilo své funkce a určení dalšího politického směřování strany. Protože sjezd nebyl schopen příslušné dokumenty schválit, rozhodl o svolání dvou celostranických konferencí. Ty se skutečně v dubnu a květnu 2019 uskutečnily, opět však bez výsledku. A tak se vše opět přehrálo na jednání XI. sjezdu. Všichni víme, že termín jeho jednání byl již 4x odložen, poprvé z důvodu pandemie, u dalších odložení se domnívám, že byl tento důvod pouze použit k oddálení sjezdového jednání. V této souvislosti připomenu i zcela nestandardní jednání ÚV v souvislosti s požadavkem na svolání mimořádného sjezdu, který se nakonec uskuteční až nyní – 23. října. Já osobně jsem na tyto problémy upozorňoval již na městských konferencích v roce 2019 a 2020 i na kraj-ských konferencích v letech 2018 a 2020. Ve svých vystoupeních jsem se zabýval především problematikou úpravy a změn programu – dlouhodobého i krátkodobého, změnou Stanov KSČM, v ne-poslední řadě i nutností změny ve vedení strany.

O této problematice jsem rovněž průběžně infor-moval i na stránkách Echa, kdy jsem se dokonce odhodlal uvést, že činnost vedení vykazuje znaky oportunismu. Když tuto úvahu shrnu, příčinu od-livu voličů lze jistě hledat i v neschopnosti vedení strany řešit své vnitřní problémy. Vynechat nemo-hu ani výsledky práce našich poslanců. Nelze se pak vůbec divit, že se do našich řad nehrnou noví členové, bez nichž strana skutečně nemá budouc-nost. Je toho ještě mnoho, co bych zde mohl uvést, ale to základní jsem snad sdělil.

Volici tedy rozdali karty a vyřadili KSČM ze sněmovny. Co z toho plyne pro KSČM? Předev-ším se musí vrátit ke svým kořenům, ke svému programu a postupně pro něj získat občany. To bude hlavní úkol XI. sjezdu, který se uskuteční v květnu příštího roku. Za přípravu tohoto jedná-ní bude zodpovídat nové vedení strany, které bude zvoleno na mimořádném sjezdu již 23. října. Stá-vající vedení, včetně členů výkonného výboru se, jak již víme, hned po volbách na jednání VV ÚV vzdalo svých funkcí s okamžitou platností. Čle-nové VV ÚV KSČM k termínu mimořádného sjez-du. Stranu bude do sjezdu řídit 1. místopředseda ÚV s. Šimůnek. Otázkou zůstává, zda se svých funkcí museli držet tak dlouho, zda jim to stálo za to. Zbytečnou zůstává i úvaha, zda by jiné vedení a jiný program strany zajistilo příznivější volební výsledek.

Z NAŠÍ ČLENSKÉ SCHŮZE - NÁŠ NÁZOR

Známe výsledky nynějších voleb. Pro nás ko-munisty dopadly špatně.

Jak píší pondělní Haló noviny v titulním článku – Sněmovna poprvé bez levice. Proč to tak dopadlo? Odpověď není těžká. Pravice se slučuje, levice je stále roztržštěná. „Nepodařilo se rozvinout a uspět s projektem Spojenectví, Prá-ce a Solidarity, který byl základem té širší levice-vé spolupráce,“ jak uvedl ve svém rozhovoru pro Haló noviny Vojtěch Filip.

Kdo čte Dialog, najde v něm články kritizující práci KSČM, jeho vedení včetně předsedy. Ko-munistické myšlení máme rozdělené ve třech stra-nách. Hlavní proud, který měl možnost ovlivňo-vat vládní politiku, a to KSČM, dále ve stranách KSČ a KSČ 21.

Nynější náš výsledek voleb je výsledkem tříš-tění sil. Ani ČSSD, ani Levice nedosáhly limit 5%. Vždyť už v pověsti kníže Svatopluk nabádal své syny ke svornosti a spolupráci průměrem o síle tří prutů vůči jednomu. Třeba akťerí pověst neznají, a tak odkazujeme na článek „Pod čarou“, v přílo-ze Haló novin Pravdy, číslo 38, z 15. října 2018, v němž Monika Hoření má článek s nadpisem Spojená levice. V posledním odstavci píše - „Na-stal čas překročit stín, zapomenout na historické reminiscence a začít pracovat na nějaké budoucí dohodě širší levice. Aspoň s tím začít. „Spojená levice“ nebo „Jiná Evropa je možná“, by mohla být šancí již u příštích voleb do Evropského par-lamentu.“

Chtějí být sociálním svědomím nové vlády

Někteří nově zvolení lidovečtí poslanci z devíti poslaneckých mandátů získaných pro koalici Spolu za Jihomoravských kraj uvedli představy své budoucí práce:

Místopředseda KDU-ČSL a první náměstek brněnské primátorky Petr Hladík zdůraznil, že KDU-ČSL bude v Poslanecké sněmovně a ve Vládě ČR sociálně citlivá strana s důrazem na to, aby se nůžky mezi lidmi s malými a s velkými finančními příjmy dál nerozevřely. Zdůraznil: *"Lidovci budou sociální svědomí budoucí vlády."*

Právě sociální problémy chce řešit v dolní komoře Parlamentu ČR Marie Jílková. Zabývat se schce zejména sociálním bydlením, řešením dluhů občanů a péčí o závislé na návykových látkách.

Ředitel Nemocnice Hodonín, předtím radní Jihomoravského kraje Antonín Tesařík, jako budoucí poslanec uvedl, že "nový vlak je postaven na koleje a je potřeba jej rozjet správným směrem." Děsí ho ale, že resort zdravotnictví nemá koncepci do budoucnosti. Státní správa jen hasí požáry, nemá ale plán co dál! "Nikdo mi nevysvětlil proč v praxi zmizela kategorie praktických lékařů středního věku? Jsou jen lékaři mladí a přestárlí. Palčivých dat o tom je dost, avšak není zájem s nimi pracovat. Za deset let už nebudou v některých lokalitách žádní lékaři, kteří by o lidi pečovali," varoval Tesařík. Podle něj terénní sociální služby se musí vybavit moderními prvky tak, aby pečovaly o potřebné osoby u nich doma a nikoliv vytržené z jím přívětivého života a umístěné do stacionářů, domovů pro seniory atp. Tesařík

je nespokojený i s trendy ve zdravotnictví, které jsou v rozporu s potřebami resortu v budoucnosti!

Nový poslanec, dosavadní starosta obce Těšany na Brněnsku Miroslav Zborovský chce vnést do Poslanecké sněmovny zkušenosti z komunální politiky, z práce s obyčejnými lidmi a s jinými starosty obcí. Chce s nimi i nadále co nejvíce komunikovat o tom co je páli a být s nimi co nejčastěji v terénu. Zaměřit se chce se na kormidlování státního rozpočtu a ekonomiky. Za svoji si bere poznámku jihomoravského hejtmána, že by potřeboval, aby poslanci vybojovali ve státním rozpočtu pro Jihomoravský kraj dvě miliardy korun. (vž)

Tak jen ať jim dobrá předsevzetí vydrží!

Pomoc pro lidi bez domova

Brněnský magistrátní šatník, ze kterého poskytují sociální kurátoři oblečení lidem bez domova, hlásí před zimou nedostatek oblečení. Potřebuje doplnit hlavně pánské oděvy, jako jsou kalhoty, bundy, mikiny a trička. V sociálním "mundur-depu" uvítají pracovníci kromě oblečení i boty. *"Je potřeba mít na zřeteli, že je to oblečení pro lidi na ulici – vhodné jsou takové kousky, které byste si vzali třeba na procházku se psem v zimě a dešti. Pokud doma nic nemáte, ale rádi byste náš sociální šatník a lidi bez domova podpořili, prosíme, kupte třeba sadu ponožek nebo pánské spodní prádlo a doneste nám je."*

Oblečení je možné přinést v úředních hodinách na oddělení soc. kurátorů na Křenové 20. (vž)

V těžce příloze najdeme názor Josefa Vondrušky, kde se dočteme, že „Nikdo nedostal v komunálních i senátních volbách přes pusu tak, jako KSČM s ČSSD“ a dále ukazuje, co si myslí, „že je třeba opravdu dělat a ne kecat! Jestliže nám jde o věc, o lidi a ideu, pak musíme hledat pomocnou ruku. A nemůžeme si vybírat. KSČM s ČSSD si prostě via facti zbýly – nejde o vypočítavý záměr, jde o pud sebezáchovy. Co takhle koalice? Levičková strana?“

Proč už dávno nebylo zrušeno usnesení Bohumínského sjezdu ČSSD? Vždyť v roce 2002 získali komunisté pod vedením M. Grebeníčka 41 mandátů, spolu s ČSSD to bylo dohromady 111. Nikdy by k nynější situaci nedošlo, kdyby tehdy Vladimír Špidla neuzavřel koalici smlouvu s ODS a ČSL.

Bude to nyní po prohraných volbách těžší než před nimi, ale nikdy není pozdě začít!

Jde nám přece o společenský pokrok, sociální spravedlnost, život v míru, šťastnou budoucnost současné mladé generace.

Přemýšlejme, uvažujme, konejme – rozumně, ale rychle. V duchu našeho hesla „S lidmi a pro lidi.“

Buďme tedy mezi lidmi, vysvětlujme jim význam naší politiky, nejen osobně, ale i prostřednictvím sociálních sítí.

Budoucímu novému UV KSČM přejeme elán a sílu k úspěšnému koalicičnímu sjednocování levicových politických subjektů.

**Členové ZO KSČM 3002,
Brno**

O BRNĚ PSAL I KOSMAS V KRONICE ČECHŮ V ROCE 1091

Když král Vratislav viděl, jak je Konrád moravský markrabě osamocen po smrti svých bratrů Jaromíra a Oty, vtrhl s vojskem na Moravu a k Brnu a nařídil obležení dokola, stanovil místa, kde má který předák postavit stany. Tolik Kosmas v latinský napsaném textu Kroniky Čechů. Jím použité slovo Brnen je v překladech Kosmovy kroniky uváděno Brennen, Brenna, Brinen, Berne, Birnen, od 13. století jsou doloženy názvy Brunna, Bruna, německy Brünn.

Podle staročeštiny brniti-opevňovati, brnije-bláto, blatisko, hlinisko, mokřina. Tvar Brunno užíván pro hlinité místo a pak pro osadu, nynější Staré Brno, položené na bahnatém místě brodu přes řeku Svratku, místo na úpatí petrského, špilberského a žluto či červenokopeckého návrší. Zde má Brno svůj začátek.

Kosmas (1045-1125) se pravděpodobně narodil v kněžské rodině (celibát určen pro kněze na koncilech v letech 1139 a 1545-1563 a je dodnes předmětem úvah v katolické církvi, v jiných církvích neplatí). Studoval a žil v cizině, v Lutychu a ve Francii. Po návratu do Prahy se stal kanovníkem pražské kapituly. Na Pražském hradě se setkával s králi, knížaty, biskupy, s představiteli veřejného života. Pozoroval dění, přemýšlel o smyslu dění. Po zhodnocení všech poznatků se rozhodl napsat Kroniku Čechů, v níž nejen psal o událostech a osobnostech v nich vystupujících. Pokusil se odpovědět na otázky, čím Češi jsou, odkud přišli a kam směřují, šlo o mír mezi nimi, o jejich pevné mezinárodní postavení. Touto základní myšlenkou je Kronika prostoupena. Otázky, které si Kosmas položil a odpovídal na ně, si kladli Češi i v dalších letech i stoletích, klademe si je a snažíme se na ně odpovídat i dnes. Na jejich začátku je Kosmas s Kronikou Čechů.

Na sídlíště z 9. století na pravém břehu Svratky navázalo osídlení s rotundou – kostelem Panny Marie z přelomu 10. a 11. století. Roku 1073 se v tomto místě připomíná trhová vesnice, podle níž byl pojmenován hrad Brno. Ten vznikl jako politické, hospodářské, soudní i vojenské centrum jedné z moravských částí českého státu Přemyslovců. V letech 1021-1034 byl na skále, kde dnes stojí chrám sv. Petra a Pavla, vybudován hrad s územím, na němž sídlila knížecí družina i církevní správa. Pod hradem v místech pozdějšího

města se usazovali řemeslníci i kupci. Rostl počet obyvatel – tehdy asi 6000, v roce 1365 8400, na konci 14. století asi 7500 až 7800. Přicházeli i Němci z okolních zemí, pro ně byl postaven kostel sv. Jakuba. Vznikla i židovská osada se synagogou v místech dnešního kostela sv. Marie Magdaleny na Masarykově ulici. Osady německá, slovanská a židovská byly spolu s územím hradu knížat v letech 1231-1237 spojeny v jeden správní celek. Proces osídlování ukončilo vydání listiny tzv. většího a menšího privilegia krále Václava I. z ledna 1243. Se vznikem Brna jako města přestalo existovat zeměpanské sídlo na Petrově. Ve 30. letech 13. století byla zahájena stavba hradu na kopci nazvaném Špilberk. Hrad v dalších letech, ba staletích, prošel mnoha změnami – důležité sídlo obrany města, např. před Švédy, věznice odpůrců monarchie i nacistů, dnes národní kulturní památka.

Život ve městě se řídil vydáním listiny tzv. většího i menšího privilegia krále Václava I. z ledna 1243 se soupisem svobod, práv a zákonů. Správa města byla svěřena 24 konšelům a zájmy pána země zastupoval rychtář. Území města bylo rozděleno na 4 části a bylo obehnané hradebními zdmi a do města se vstupovalo bránami, zachována dnes je Měnínská v Orlí ulici. Zbytky hradeb jsou u Husovy ulice a v sadech pod Petrovem. Okrsek města se uzavřel na 600 let.

Hradby obklíčily město od Šilingrova náměstí po Husovu ulici k Solniční, přes dnešní Moravské náměstí do Rooseveltovy ulice, po ní po konec Kobližné a Orlí, po Benešově a Denisovými sady na Šilingrovo náměstí.

Do města vedlo 5 bran: Brněnská na Šilingrovo náměstí, Veselá u ústí Veselé a České, Běhounská na konci ulice, Měnínská na konci Orlí ulice, Židovská na konci Masarykovy třídy.

Město, obklopené hradbami, nemělo možnost dalšího rozvoje. Proto hospodářský rozvoj probíhal na předměstích, objevilo se tu postupně několik textilních manufaktur a časem i průmyslové podniky. Pracovní síly přicházely z venkova. Napoleonské války přispěly ke zrušení krunýře kolem města. Špilberk přestával být pevností, od roku 1828 byly zasypávány hradební příkopy, strhávány vnitřní zdi opevnění a mizely i brány do města.

(Pokračování na str. 7)

O BRNĚ PSAL I KOSMAS V KRONICE ČECHŮ V ROCE 1091

(Pokračování ze strany 6)

Byl založen pás parků, připomínající dodnes historické jádro města. Rozrostly se předměstské osady a vznikaly nové.

6. července 1850 císař František Josef schválil **obecní řád pro krajské hlavní město Brno**, podle něhož město bylo sjednoceno s předměstími v jednu obec, která byla rozdělena na 4 okresy:

I. Vnitřní Brno a Špilberk – 58 809 obyvatel

II.	<u>Švábka</u>	<u>Augustiánské území</u>	<u>Malá nová ulice</u>	<u>Velká nová ulice</u>	<u>Hráze</u>		
dnes	Údolní-Veveří	Jaselská-Veveří	Slovákova	Lipová po Rybníček	Milady Horákové		
domů	33	20	44	86	17		
obyv.	1076	1498	1498	2421	476		
	<u>Josefov</u>	<u>Horní Cejl</u>	<u>Radlas</u>	<u>Dolní Cejl</u>	<u>Jircháře</u> , pův. Žabí louže	<u>Zábrdovice</u>	
dnes	Příkop-Příční	Francouzská-Příční		od Koliště po Tkalcovskou k Hybešově			
domů	66	79	14	86	14	61	
obyv.	1244	1677	147	3708	329	1318	
III.	<u>Křenová</u>	<u>Trnitá Dornych</u>	<u>Petrská ulice</u>	<u>Silniční ulice</u>	<u>Pekařská</u>	<u>Území sv. Anny</u>	<u>Videňka</u>
					část Hybešovy u sv. Anny	část nemocnice	
domů	69	26	6	32	121	25	52
obyv.	1406	893	95	467	3383	366	701

IV. Staré Brno 228 domů a 4327 obyvatel

Celkem obyvatel – v roce 1840 – 39243, 1858 – 58809, 1890 – 94462, 1900 – 109361

Zákonem z 16. dubna 1919 vzniklo Velké Brno připojením 23 obcí.

	domů	obyvatel	vzrostly za 20 r.				
Královo Pole	1240	15176	ne o mnoho	Komín	316	1951	1000
Židenice	1559	14173	(předběhly počtem Kr. Pole)	Horní Heršpice	230	1745	1000
Husovice	804	10977	ne o mnoho	Obřany	235	1665	3300
Žabovřesky	833	5610	15000	Brněn. Ivanovice	273	1580	500
Juliánov	422	3697	500	Bohunice	203	1463	3200
Maloměřice	433	3544	2000	Slatina	232	1 432	3300
Černovice	361	3447	10000	+ Slatinka	20	103	(od 1879 ke Slatině)
Komárov	278	2799	1000	Medlánky	97	761	1900
Tuřany	401	2411	700	Kohoutovice	128	742	1200
Řečkovice	414	2410	5700	Přízřenice	102	543	100
Jundrov	323	2142	1000	Dolní Heršpice	79	443	100
Lískovec	360	2082	1000	Kamenný Mlýn	30	252	(od 1927 k Žabovřeskám)

K 1815 ha přibýlo 12376 hektarů rozlohy města Brna.

<u>Podle sčítání lidu</u>	<u>v roce 1921</u>	<u>v roce 1930</u>
Velké Brno	221758 obyvatel	264925 obyvatel
z toho uvnitř	140576	145187
v předměstích	81182	119738
Čechů	156000	200000
Němců	56000	52000
Židů	3000	3000

(Pokračování na str. 8)

O BRNĚ PSAL I KOSMAS V KRONICE ČECHŮ V ROCE 1091

(Dokončení ze strany 7)

V roce 1940 byla k Brnu připojena Líšeň – 1776 domů a 845 obyvatel, patří k ní Kandia – 11 domů a 61 obyvatel a Malá Klajdovka – hostinec.

V roce 1960 přibyla Bystrc, Holásky, Kníničky, Mokrá Hora, část Moravan.

V roce 1971 Bosonohy, Dvorská, Chrlice, Ivanovice, Jehnice, Ořešín, Soběšice, Žebětín.

V roce 1980 Útěchov.

V současnosti je v Brně 29 městských částí spravovaných úřady těchto částí. Jsou tu uměle vytvořené velké územní celky – Brno-jih (Dolní a Horní Heršpice, Komárov, Přízřenice), Brno-sever (Husovice, Lesná, Soběšice, Černá Pole, Zábrdovice), Brno-střed (katastry Brno-město, Staré Brno, Stránice, Štýřice, Veverčí, části Černých Polí, Pisárek, Trnitě, Zábrdovice). Na jejich území žijí desítky tisíc lidí. V menších městských částech Brna žije jen několik tisíc lidí – Chrlice, Ivanovice, Jehnice, Jundrov, Kníničky, Medlánky, Ořešín, Žebětín.

V minulosti se uvažovalo o připojení dalších obcí k Brnu. Šlo o Bílovice nad Svitavou, Střelice, Troubsko, Ponětovice, Podolí, Popůvky, Ochoz

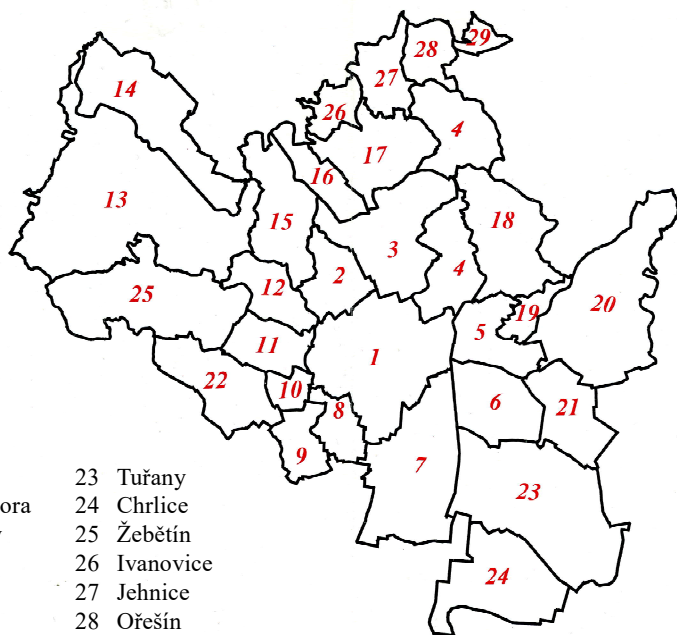
u Brna, Šlapanice, Moravany, Ostopovice, Modřice. Znamenalo by to přírůstek asi 20000 obyvatel těchto obcí k Brnu, které by potvrdilo pozici druhého největšího města v ČR – Ostrava začíná Brno v počtu obyvatel dohánět. Ale uvedené obce nakonec nabídku připojit se k Brnu odmítly. Zejména městské části na vnějším okruhu Brna jsou často v problémech získat potřebné dotace na nové stavby či zařízení k dalšímu rozvoji městské části – někdy starostové říkají, že z centra či vedení kraje je k nim daleko. Občas jsou snahy osamostatnit se, nedávno např. v Přízřenicích.

K článku o tom, jak se Brno vyvíjelo počtem obyvatelstva v druhé největší město České republiky, poukazují na publikaci Mileny Flodrové Brno aneb trochu povídání Jak se Brno Velkým Brnem stalo a jeho ulice ke svým jménům přišly z roku 2008 a dále Hana Jordánková – Ludmila Sulitková, Brno I. díl – Město uvnitř hradeb z roku 2008 a Brno II. díl – Historická předměstí a Staré Brno z roku 2010. V obou je velké množství fotografií i míst dnes již neexistujících.

Karel Janiš

LEGENDA

1 Brno-Střed	
2 Žabovřesky	
3 Královo Pole	
4 Brno-Sever	
5 Židenice	
6 Černovice	
7 Brno-Jih	
8 Bohunice	
9 Starý Lískovec	
10 Nový Lískovec	
11 Kohoutovice	
12 Jundrov	
13 Bystrc	
14 Kníničky	
15 Komín	
16 Medlánky	23 Tuřany
17 Řečkovice, Mokrá Hora	24 Chrlice
18 Maloměřice, Obrany	25 Žebětín
19 Vinohrady	26 Ivanovice
20 Líšeň	27 Jehnice
21 Slatina	28 Ořešín
22 Bosonohy	29 Útěchov

Jihomoravský kraj je čtvrtým největším krajem ČR, obec Blatnice pod Svatým Antonínkem má nejdelsší název u nás vůbec, největší podíl lesů z celkové rozlohy má okres Blansko, nejvíce měst je v okrese Brno-venkov, téměř pětinu rozlohy okresu Vyškov zabírá vojenský újezd Březina, nejmenším z národních parků u nás s rozlohou 6247 ha je Národní park Podyjí v okrese Znojmo, v seznamu světového kulturního dědictví UNESCO jsou zapsány Lednicko-valtický areál a vila Tugendhat v Brně; Dolní Morava a Bílé Karpaty jsou biosférickými rezervacemi UNESCO.

Rozloha kraje je 7187,8 km², obyvatel 1 195 327 k 31. 12. 2020, 673 obcí, 50 měst, 7 okresů, 21 obcí s rozšířenou působností, 34 obcí s pověřeným obecním úřadem, nejvyšší bod Durda 836 m v okrese Hodonín, nejnižší bod soutok řek Moravy a Dyje u Lanžhota 150 metrů nadmořské výšky.

Brněnsko – Brno-město rozloha 230,2 km², 381346 obyvatel k 1. 1. 2020, počet obcí 1 – město, nadmořská výška od 190 do 425 metrů.

Brno-venkov, rozloha 1499 km², 224642 obyvatel k 1. 1. 2020, 187 obcí, z toho 14 měst a 10 městysů, převážná část okresu je v nadmořské výšce od 250 do 450 metrů, nejvyšší bod okresu je Babí lom 563 metrů, nejnižší bod je ve výšce 150 metrů na jihu okresu – Přísnovice a Unkovice.

Hodonínsko – rozloha 1099,1 km², 153943 obyvatel k 1. 1. 2020, 82 obcí, z toho 8 měst, nadmořská výška okresu je 263 metrů, nejvyšší bod na úbočí hory Durda 838 metrů, na trojezi mezi se Zlínským krajem a Slovenskem, nejnižší bod 159,5 m je u obce Míkulčice v místě, kde řeka Morava opouští území okresu.

Břeclavsko – rozloha 1038,2 km², 116291 obyvatel k 1. 1. 2020, 63 obcí, z toho 9 měst a 4 městyse, nadmořská výška okresu okolo 200 metrů, nejvyšší bod je vrch Děvín v chráněné oblasti Pálava 554 metrů a nejnižším bodem je soutok Moravy a Dyje na katastrálním území Lanžhot se 149 metry nadmořské výšky.

Vyškovsko – rozloha 869 km², 92280 obyvatel k 1. 1. 2020, 79 obcí, z toho 5 měst a 3 městyse, nejvyšším bodem je vrch Kojál 600 metrů u obce Krásensko, kde je televizní vysílač, nejnižším bodem okresu je území u obce Šaratice se 197 metry.

Blanensko – rozloha 862,6 km², 109136 obyvatel k 1. 1. 2020, 116 obcí, z toho 8 měst a 8 městyse, nejvyšším bodem s nadmořskou výškou 727 m jsou Skály na rozhraní okresu Blansko a Prostějov, nejnižším místem je údolí řeky Svitavy u Adamova ve výši 248 metrů.

Znojemsko – rozloha 1590,5 km², 114351 obyvatel k 1. 1. 2020, počet obcí 144, z toho 5 měst a 13 městyse, nejvýše položeným místem okresu je Suchá hora u Zbojovic, jejíž vrchol je 521 metrů nad mořem, nejnižší je 175 metrů nad mořem na soutoku Dyje a Jevišovky.

V příloze Deníku Okno do Jihomoravského kraje z 12. června 2021 jsou připomenuty i jízda králů, tanec verbuňk, krasové území Moravský kras s propastí Macocha, jižní Morava jako kraj lovců mamutů, slovan-ských hradišť.

V 1. čtvrtletí roku 2021 zemřelo 46437 lidí, z toho 14917 na koronavirus. Od ledna do března 2021 se narodilo 27 29 dětí. Počet zemřelých je o 19200 vyšší než počet narozených. Do ČR se přistěhovalo 19,1 tisíc lidí, vystěhovalo se 7,2 tisíc lidí. 17. června 2021 byla odstraněna poslední telefonní budka.

Začátkem června 1991 byl v Jihlavě otevřen první supermarket u nás pod názvem Mana. Lidé se dlouho před otevřením scházeli, byli zvědaví. Spousta věcí tam byla novinkou, především nabídka ovoce a zeleniny – žlutý meloun, avokádo, kiwi, mango, několik druhů jablek. Maso bylo vystaveno v chladicích pultech. Za týden byl otevřen druhý v Praze a brzy vznikaly další. Odstarovala řada zahraničních obchodních řetězců, jako Delvita, Billa, Spar, Edeka, Penny, Tesco, Kaufland, Lidl. Některé od nás odešly. Jihlavská Mana existuje dodnes, provozuje ji nizozemský obchodní řetězec Ahold, dnes pod názvem Albert. Dnes už supermarketů je u nás přes 1500 prodejen a v přepočtu na obyvatele je jejich síť jedna z nejhustších na světě. Ale i malé prodejny potravin nezmizely zcela, zejména v malých obcích. V posledních letech kromě potravin je v supermarketech možno koupit i bundy, obuv, baterie do různých spotřebičů, v některých jsou i prodejny novin, časopisů, kancelářských potřeb i lékárny, což je výhodné, že při nákupu potravin je možné obstarat si i jiné potřebné věci. V obsáhlém článku v příloze Víkend Dnes chybí zmínka, že zisky z řetězců jdou za hranice ČR tamním majitelům, jak konstatuje naše ministerstvo financí.

V Právu z 15. června 2021 byla uvedena cena nepřůstředných vest pro vojáky v zahraničních misích. Cena jedné se pohybuje od 35 do 52 tisíc korun. 500 amerických za 17,5 milionu korun. Neprošel test 47 tisíc vest za 1,67 miliardy Kč. V Právu z 24. června 2021 už titulke Děla a rakety podraží o miliardy naznačil obsah. Francouzi za děla původně za 5,9 miliard chtěli 9 miliard. Protiraketový systém od izraelské firmy za 10 miliard, chtěla o 5 miliard víc. Poslanci jednali 23. června o nákupu 12 vojenských vrtulníků z USA za skoro 15 miliard. Shodou okolností zrovna 24. června propuklo tornádo na jižní Moravě. Když si europoslanec Ivan David dovolil říct, že stav ekonomiky dnes vyžaduje přibrzdit výdaje na obranu, zejména 2 % z DPH, poslankyně Černochová vzkypěla a že nebude dále diskutovat, zavřela složku písemnosti a odešla. V době, kdy škody po tornádu jdou do desítek miliard, nadace pozemních sil Armády ČR otevřela účet, z armádního rozpočtu ani korunu.

❑ **Na zahájení filmového festivalu v Karlových Varech rádlilo též tornádo** – herečka Jitka Čvančarová přišla v modrých šatech, na které bylo použito 25 metrů hedvábné látky a jejich ušití trvalo 32 hodin. Modré tornádo na červeném koberci – bylo slyšet komentáře v diskusích o nepřehlédnutelném modelu.

❑ **Události v Afghánistánu vyzaly neočekávaný konec**, hovořili politici i komentátoři po celém světě. Amerických 1 200 miliard dolarů i našich 200 miliard na vyzbrojení a vycvičení afghánské armády skončily bez užitku. Po zprávě o odchodu amerických vojsk ze země k 1. září se talibánci dali do práce, prošli celou zemí, přišli i do Kábulu, prezident uprchl ze země. A bylo zaděláno na diskuse, které tak honem neskončí. Nejhorší na totálním krachu snahy naučit obyvatelstvo Afghánistánu žít způsobem jiným, než byl a je zvykem v této zemi, je nepoučenost z minulých podobných pokusů v minulosti. Tisíce vojáků ztratily již Velká Británie a Sovětský svaz. Náčelník našeho generálního štábu 3. září při loučení s padlými vojáky řekl, že afghánská vláda byla v posledních letech slabá.

Veterána Roberta Šišku kolaps afghánské armády nepřekvapil. Většinou v ní byli kluci z vesnické-

ho prostředí, bez vojenských zkušeností a samozřejmě negramotní, usilovali o lepší životní podmínky, než jaké měli při práci na poli. I vojáci na vyšších stupních mysleli hlavně na sebe a svou rodinu a stát byl někde hodně v pozadí. Podobné zkušenosti měli jistě i další s afghánskými vojáky i jejich vztahem k státu. Zemi navštívili postupně náčelník Generálního štábu, poslankyně Černochová dokonce několikrát, jak říkala a bůhví kdo další. Jim neřekli o tom, jaký život vedou ve vojsku a proč?

Jistě ano, ale neslyšeli. Dnes si neví rady, jak dál. Hlavně, že ministr obrany, poslankyně Černochová, senátor Fischer a další požadují nejméně 100 miliard korun na modernizaci naší armády za drahé finance od firem v zahraničí – z Francie, Španělska, USA – naši výrobci zbraní by nové zbraně neuměli vyrobit? Poznatky o skutečném stavu afghánské armády jistě měly příslušné zpravodajské služby i naše BIS – ta měla jiné starosti: Vrbětice a aby ředitelem byl jmenován ten současný a nebyl pouze pověřen řízením BIS. Je proto ohrožena naše bezpečnost, předsedové ODS, STAN, senátního výboru obrany nemohou spát, poněvadž nás hlídají před rostoucím ruským a čínským nebezpečím. Jen není jasné, zda nad tímto počínáním se zasmát nebo zaplakat?! **jk**

STŘÍPKY JEN STRUČNĚ

STOP IDET je neformální skupina dobrovolníků a dobrovolnic. Její součástí jsou aktuálně NESEHNUTÍ, Food Not Bombs Brno a Brno for Palestine.

Foto - hnutí Nesehnutí

Kontakt: Robert Vlček, NESEHNUTÍ, robert@nesehnuti.cz, tel: +420 737 745 246

AKTIVISTÉ SE V BRNĚ POSTAVILI ZBROJAŘSKÉMU VELETRHU

Se zahájením zbrojařského veletrhu IDET v Brně začaly také protestní akce. Již v noci aktivistická skupina sama sebe označující názvem *Skřítkové nočního Brna* vyzdobila prostor před hlavním vstupem proti zbrojařským hesly. Ve svém vyjádření se vyslovila proti utrpení, bezpráví a prodeji zbraní diktátorským režimům.

V ranních hodinách se pak **fontány na náměstí Svobody a před Janáčkovým divadlem zbarvily červenou barvou spolu s oznámením, že město roní krvavé slzy nad obchodem se smrtí.**

O největší podívanou se však zatím zasadil kolektiv **NeBoj**, jehož členové a členky chvíli po zahájení veletrhu vyšplhali na **střechu hlavního vstupu výstaviště a rozvinuli zde několikametrový transparent s nápisem "Válka začíná tady"**, kterým doplnili logo veletrhu. Ve svém prohlášení **vyhlásili válku válce** a požadovali soucit, porozumění a mezinárodní solidaritu.

Platforma Stop IDET – jež sdružuje například NESEHNUTÍ či brněnský kolektiv Food not bombs (Jídlo místo zbraní) po celou středu upozorňoval před hlavním vstupem na problematičnost veletrhu, kvůli účasti zemí, jež porušují lidská práva i toho, že na akci vystavují firmy porušující embargo na vývoz zbraní či zbraňové konvence. **Na příchozí zde čekala improvizovaná vstupní brána vítající je na veletrhu smrti**, ale také petice vyzývající město Brno k ukončení podpory veletrhu či ministerstva zahraničí a průmyslu a obchodu k důslednějšímu dohledu nad dodržováním embarg a zpřísnění licenčních řízení ve vztahu k nesvobodným zemím.

„Veletrh IDET považujeme za problematický nejen proto, že se snaží zbraně vydávat za obyčejné zboží a lakuje je na růžovo tvrzením, že jde o obranné nástroje. Zároveň také legitimizuje zločinné chování představitelů nesvobodných zemí, které jsou pravidelnými účastníky IDETu a jimž je tak fakticky dáváno najevo, že pokud nám z toho plyne zisk, dokážeme jejich zločiny tolerovat. Jen tak si lze vysvětlit, že se v minulosti mohlo partnerskou zemí IDETu stát například Turecko. Země, která je známá perzekucí politických odpůrců, mučením vězňů či útoky na kurdské civilní obyvatelstvo na vlastním území i v severní Sýrii“ řekl Robert Vlček z iniciativní skupiny Odzbrojovka v NESEHNUTÍ a dodává: *„Proto již několik let apelujeme na město Brno, aby přestalo IDET podporovat a poskytovat mu nadále prostory Brněnských veletrhů, které vlastní.“*

Kromě protestního shromáždění platforma po celou dobu konání veletrhu pořádá také kulturní program. Pod názvem „STOP IDET: veletrh smrti“ se skrývají nejen koncerty či filmové promítání, ale také přednáškové pásmo s názvem „Zbrojní průmysl: dopady na klima a společnost“. *„Přednášky připravilo NESEHNUTÍ za podpory Nadace Rosy Luxemburg a návštěvníci se při nich dozví nejen o historii a současnosti českého protiválečného hnutí, ale také o tom, jak zbrojní průmysl ovlivňuje lidská práva, umění či klima nebo o problematice militarizace mládeže,“* vysvětlila Nikola Grzybowska z brněnského kolektivu Food not bombs. Ten navíc o víkendu oslaví 20 let svého fungování v Brně. **(vž)**

KORONAVIRUS NA KUBĚ A VE SVĚTĚ

Tento název nesla přednáška pořádaná brněnskou pobočkou Společnosti česko-kubánského přátelství Lázara Cruze, která se konala v úterý 14. září v Brně. Zmíněné aktuální téma zpracoval a přednesl jeden z našich nejaktivnějších členů a majitel česko-kubánského muzea z Lukové, pan Milan Carbol. Přednáška v režii pana Carbola byla tradičně na vysoké úrovni. Posluchači se dozvěděli mnoho skutečností týkajících se průběhu boje kubánských lékařů s nebezpečnou nemocí jak v Kubánské republice, tak ve světě. Pro představitelství efektivitu postupů zvolených kubánskou vládou v boji s nemocí byla použita také srovnání s výsledky dosaženými v České republice.

V následujícím článku uvádím několik informací, které si mohli vyslechnout všichni zúčastnění.

První zmínky výskytu o COVID-19 u nás mohli občané České republiky zaznamenat 1. března 2020. O dvanáct dní později byl potvrzen výskyt také v Kubánské republice. Mapováním se potvrdil původ nemoci. Na Kubu přinesli COVID-19 italští turisté, u třech z nich bylo potvrzeno toto onemocnění.

V průběhu roku 2020 byl na Kubě výskyt nemoci velice nízký. Patrně se jednalo o důsledek utlumení cestovního ruchu a aplikace různých opatření. Zatímco v České republice byla doba, kdy si lidé sami šli roušky pouze přechodnou záležitostí a poměrně brzo bylo nařízeno používat dokonce respirátor ve veřejných prostorách, v Kubánské republice stačí k ochraně úst dle nařízení pouze šitá rouška. Sofistikovanější ochrana a průmyslově vyráběné roušky a respirátory jsou vyhrazeny pro pracovníky, kterým hrozí zvýšené riziko nákazy. Lékaři, záchranáři a další pracovníci jsou plně vybaveni všemi potřebnými prostředky ochrany před infekcí. Léčebné výlohy jsou spotřebovávány pouze na nemocné s příznaky ohrožující zdraví a život nemocného. Pokud by se někomu mohl zdát tento přístup nedostatečný, laxní, nebo dokonce ohrožující občany Kuby, můžeme poskytnout jedno srovnání. Srovnáme si čísla. Zdrojem jsou data WHO. Počet nakažených od vypuknutí pandemie – Česká republika – 1 683 315, Kubánská republika – 745 202, počty úmrtí – Česká republika – 30 414, Kubánská republika – 6 299. Tato čísla ukazují efektivitu přístupů v boji proti nemoci. Dodejme, že Česká republika a Kubánská republika jsou v počtu obyvatel srovnatelné země.

Prostředky, které byly v jiných zemích vynaloženy na nákupy respirátorů a roušek pro širokou veřejnost a končily v kapsách majitelů soukromých firem,

byly v Kubánské republice využity k vývoji a výrobě vakcíny a lékařského vybavení. Kuba neměla konec konců na výběr. Více než 6 desítek let trvající blokáda si vybírá svoji daň. Také vzpomeneme na nedávné zprávy z médií o nepokojích na Kubě. Zde bude potřeba malá, dovysvětlující odbočka. Hospodářství Kuby stojí na třech pilířích – cestovní ruch, těžba niklu a export zemědělské produkce. Cestovní ruch je nejvýznamnější položkou v příjmu hospodářství a v důsledku celosvětové pandemie byl tento příjem značně omezen. V této situaci došlo také k energetické krizi. Kuba je zásobována ropou z Venezuely. Venezuela je momentálně také pod embargem a jedním z následků embarga je nemožnost zajistit ze zahraničí dostatečné množství prostředků nutných k využívání technologie zpracování surové ropy (která je bez rafinace a různých úrovní destilace pouze nepoužitelnou mazlavou hmotou). Prvky této technologie podléhají patentu, což je také předmětem embarga. Snížení turismu a výpadek dodávek ropy měly za následek pokles kubánské ekonomiky a problémů se zásobováním.

V České republice jsme byli zásobováni zpravami, které vyvolávaly dojem, že stojí celá Kuba na nohou a protestuje proti vládě. Pozorný divák si mohl všimnout nejasností. Na ČT běžely záběry „protivládních protestů“ na kterých drželi protestující vlajky Hnutí 26. července (hnutí, v jehož čele stál Fidel Castro) a vykřikovali hesla podporující vládu. Občas mohl také znalejší divák poznat Caracas, nebo několik let staré záběry z Mexika (španělština jako španělština, vždyť je to jedno, že). Zkrátka, o žádné masové protesty nešlo. Ale že Kubánská republika čelí velkým potížím a výzvam rozhodně popřít nelze.

Nicméně, i v těchto obtížných podmínkách dokáže pandemii řešit celkem efektivně. Pokud je řeč o embargu, je třeba zmínit také jeden případ, který dokresluje, jaký má vlastně blokáda charakter. Kubánská republika vyjednala dodávku plicních ventilátorů (ze zemí EU), smlouva byla podepsána, jednalo se o termínu dodání. Oslovená firma pod pohrůžkou sankcí nakonec od smlouvy odstoupila. Kubánci situaci vyřešili vývojem a výrobou vlastních plicních ventilátorů. Ano, na jednu stranu je to úspěch, ale samozřejmě došlo k časové prodávě a vynaložení finančních prostředků, které mohly být investovány jinam.

V oblasti vakcinace postupuje Kuba také samostatně a suverénně. V EU a USA se šlo zaběhnoutou cestou – obrovská dotace z veřejných peněz soukro-

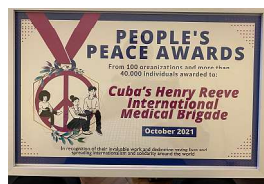
(Pokračování na str. 13)

KORONAVIRUS NA KUBĚ A VE SVĚTĚ

(Pokračování ze strany 12)

mé firmě na vývoj a výrobu vakcíny. Potíže s distribucí a aplikací vakcíny v EU jsou notoricky známé, netřeba zmiňovat. Firma Pfizer ve své zprávě zveřejnila zajímavou informaci – marže na jediné dávce vakcíny činí 2400 %.

Kuba šla jinou cestou. Z počátku se uvažovalo o importu zahraničních vakcín, ve hře byl ruský Sputnik V nebo čínská vakcína. Obě varianty byly nakonec odmítnuty a zahájil se vlastní výzkum. Toho se zhostil institut Carlos Juan Finlay (institut je pojmenován po kubánském epidemiologovi, který stál u zdárného překonání žluté zimnice, nemoci která sužovala země Latinské Ameriky – mj. jeho jméno nese jedno z nejvyšších vyznamenání Kubánské republiky) a Biocuba farma – výsledkem snažení bylo 5 typů vakcíny – Soberana (jednodávková vakcína), Soberana 2 (vakcína k použití dvou dávek), Soberana +, Mambisa (sprej do nosu, zatím nízká fáze testování) a Abdala. Nejvyšší zaměření bylo na vakcíny Soberana 2 a Abdala. Obě jsou již v užívání. V případě použití vakcíny Soberana se jedná o tři dávky (Soberana 2 a Soberana +) s efektivitou ochrany 92%. Dále se používá Abdala ve dvou dávkách s ochranou vyšší než 92%. V současné době je na Kubě naočkováno alespoň jednou dávkou téměř 60% populace (očkování bylo zahájeno na přelomu května a června).

Mezinárodní ocenění
Brigády Henry Reeve.

(Foto Twiteer brigády)

Na Kubě je velký trend očkování a většinou občanů je vítáno. Vláda se zavázala, že do konce roku bude proočkována celá populace. Od 5. 9. jsou očkovány také děti od 2 let věku (vakcínou Soberana).

Jedním z charakteristických rysů kubánské mezinárodní politiky je solidarita. Socialistická Kuba historicky vysílala lékařské brigády všude tam, kde bylo potřeba. Můžeme zmínit některé příklady - pomoc při likvidaci následků zemětřesení v Chile (1960), Peru (1970), Nikaraguy (1972), Mexiku (1985), Arménii (1989), Iránu (1990), Alžíru (2003), likvidace následků hurikánu v Hondurasu (1974), Hondurasu, Guatemale, Nikaraguy (1998), likvidace následků povodní ve Venezuele (1999), Guyaně (2005). Mezi největší kampaně patřilo vyslání lékařského kontingentu (byl nejpočetnější ze všech, které vyslaly ostatní země) do Afriky za účelem boje proti epidemii eboly. Do výřtu solidárních misí je třeba také zahrnout kampaně Milagro (Zázrak), která trvá od roku 2004 a během které byl vyšetřen zhruba 6 milionům lidí z rozvojových zemí a bylo provedeno mnoho tisíc operací odstraňujících šedý zákal.

Pro naplňování solidárního poslání byla na Kubě založena lékařská brigáda, která nese název *Contingente Internacional de Médicos Especializados en Situaciones de Desastres y Graves Epideias Henry Reeve* (zkráceně Brigáda Henry Reeve). Brigáda byla pojmenována po dalším z hrdinů Kuby – Henry Reeveovi, narozenému v Brooklinu, který v 19 letech odcestoval na Kubu a svůj život zasvětil povstaleckému boji za nezávislost Kuby. Při založení lékařské brigády zakončil Fidel Castro svůj proslav slovy: „**Dokážeme, že existují odpovědi na tragédie planety. Dokážeme, že lidská bytost může a musí být**

lepší. Ukazujeme hodnotu svědomí a morálky. Nabízíme život.“ Členové brigády jsou připraveni zasáhnout okamžitě v každém koutu světa, kde to bude potřeba. V nejtěžších časech pandemie Covid-19 přispěchali na pomoc i nemocí sužované Evropě.

Za svoji činnost si brigáda vysloužila respekt a obdiv. Existuje iniciativa, jejíž snahou je udělení Nobelovy ceny této brigádě. Podporu této iniciativě můžete vyjádřit osobně na stránce www.cubanobel.org. Mezi nejvýraznější osobnosti prosazující toto ocenění patří také americký herec Danny Glover. (Proslul rolí černého detektiva Rogera Murtaugha ve filmové sérii Smrtonosných zbraní.)

Mgr. Aleš Hubert, předseda brněnské pobočky Společnosti česko-kubánského přátelství

DISKUSNÍ ČTVRTEK – OSOBNÍ POZNÁMKY

16. září 2021 se zase po delší době konal diskusní čtvrtek na téma Aktuální situace levicových sil v ČR. Téma bylo zajímavé, těsně před volbami, počet přítomných (málo přes dvacet) však tomu neodpovídal.

Akci organizoval MěV KSČM v Brně a účinkující byli pod hlavičkou Společnost pro evropský dialog, Institut české levice, Transform! Europe ve spolupráci s Klubem společenských věd a Masarykovou demokratickou akademií. Na to, že se jednalo jen o dvouhodinovou akci, tak přednášející přijeli z Prahy – 3 vědeckí odborníci z oblasti sociologie: Jiří Málek, Jan Mišovič a Jan Klán.

Překvapením pro mnohé bylo občerstvení zdarma (káva a minerálka - což poskytli hosté z Prahy).

Pokud jde o obsah, tak informace, jak v ČR probíhaly (pro levice) volby od roku 1996, posluhači vyslechli, ale nikoho nepřekvapily, neboť dosažené výsledky byly v minulosti vždy publikovány. Ani uvedení nejlepších a nejhorších okresů v Jihomoravském kraji nebylo novotou. Všem nám z minulosti bylo známo, že mezi úspěšné (pro KSČM) patří Blansko, Vyškov, Znojmo a mezi nejhorší Brno-město. Rovněž víme, že většina členů KSČM jsou důchodci. Za klad považuji informaci, že požadavky levicového hnutí v současnosti

jsou sociální zabezpečení občanů, preference státních podniků, vyvážená zahraniční politika.

Údaje, kdo jednotlivé politické strany volí, byly zajímavé. Ale vyvstala otázka (v diskusi), jak přesně údaje o tajných volbách znají. Jsou to jen dohady, názory „vědecky“ získané? Neuznávají rozdíl mezi slovem a činem? Bylo řečeno, že výměna předsedy KSČM nic neřeší. To zase (podle mne) je ničím nepodložený názor.

Správně zaznělo a všichni ví, že je třeba vést předvolební kampaň tak, aby se získali voliči. Lze souhlasit, že dnešní mladá generace je jiná. Generace lidí narozená po roce 1990 jsou lidé, kteří dnes slyší na peníze a majetek. Mladý volič je ve své podstatě rebel. V budoucnosti bude významnou úlohu hrát tzv. zelená politika. Společnost se bude muset přizpůsobit změnám podmínek.

Doporučení více využívat výpočetní techniku, informační technologii je správné, ale nemělo by se zapomínat hlavně na seniory, kteří toto ve značném počtu nemají a neznají (viz akce kolem očkování), a také na nemajetné, kteří to nevlastní (viz distanční školní výuka).

Můj závěr je, že na množství řešených problémů, značný počet přednášejících, byla vymezená doba pro diskusní čtvrtek nepostačující.

Josef Vondrák

VÍTEJ, NEVĚSTO MILÁ...

V Muzeu ve Šlapanicích u Brna si mohou zájemci prohlédnout Od 7. října 2021 do 9. ledna 2022 výstavu o svatebních šatech města i venkova.

Provází jde proměnami svatební módy uplynulého století a tradičním oděvem nevěsty ze Šlapanic. Vystavené svatební šaty představují jedinečný doklad vývoje módy během posledních téměř sta let.

Nejstarší šaty této přehlídky jsou datovány rokem 1920, v těch nejmladších se nevěsta vdávala roku 1988. Prohlédnout si tak mohou nejen vdavekchtivé ženy krajkové šaty přiléhavé siluety s vlečkou ze čtyřicátých let, šaty se zvýrazněným pasem z pruhovaného šifonu a nabíranou sukní délky ke kolenům z konce let padesátých nebo třeba šaty ze splývavé krajkoviny protkávané zlatým lurexem, v nichž nevěsta řekla své ano v roce 1971. Vystavené šaty doprovází, stejně jako nevěstu na svatbě, šaty družičkovské, z období dvacátých až padesátých let.

Kromě šatů si mohou prohlédnout také dobové módní doplňky jako vyšíváné závoje, věnečky, rukavičky nebo třeba zlaté brokátové střevíčky z roku 1920. Vystaveny jsou rovněž historické svatební smlouvy, oznámení, blahopřání, portrétní fotografie i prvorepublikové módní časopisy. Prohlédnout si můžete i část výbavy, kterou si nevěsta s sebou odnášela do svého nového domova.

Výstava rovněž poukazuje na rozdílné pojetí a tradice svateb odehrávajících se v prostředí města a venkova. Zvláštní pozornost je věnována tradičnímu oděvu nevěsty ze Šlapanic a svatebním zvykům se Šlapanicemi spojenými.

Výstava je převzata z Muzea v Ivančicích a je doplněna o část věnovanou Šlapanicím. Realizována byla mj. na základě výpůjček od veřejnosti a muzeí, za což patří velký dík.

(vž)

Žijí v naší paměti

❑ **Od října 1996 RSDr. Hubert Řiháček**, který působil na úseku ideologické práce strany jako tajemník OV KSČ v Jihlavě a později jako vedoucí ideologického oddělení na Jihomoravském KV KSČ v Brně. Během studií v Moskvě se mu podařilo hovořit s V. M. Molotovem.

❑ **Od října 2001 RSDr. Vratislav Svoboda**, který byl vedoucím tajemníkem OV KSČ v Jihlavě a později ve Znojmě a též tajemníkem Jihomoravského KV KSČ.

❑ **Od října 2011 Ing. Jan Maruš**, dlouholetý funkcionář strany v okresech jižní Moravy. V posledních letech byl vedoucím Klubu seniorů Odborového sdružení Čech, Moravy a Slezska v Brně a řídil pravidelné besedy.

❑ **Od října 2011 MVDr. Ing. Ivan Svárovský**, člen MěV KSČM v Brně a zastupitel města Brna i městské části Brno-Židenice.

❑ **Od října 2016 Miroslav Tručka**, vedoucí tajemník OV KSČ v Blansku a později politicko-organizační tajemník MěV KSČ v Brně i na Jihomoravském KV KSČ v Brně. V době působení v Blansku se zajímal o činnost komise pro dějiny dělnického hnutí a KSČ a když v roce 1981 vydala publikaci *Bojovali za lepší zítřek*, napsal k ní předmluvu. Ve funkci tajemníka MěV a KV KSČ prováděl rozbor činnosti stranických orgánů ve spolupráci s tajemníky okresů a instruktory KV a vyvozoval z něj závěry pro další činnost, aby byla v souladu s usneseními krajských konferencí a sjezdů strany. Po listopadu 1989 začal aktivně působit v ZO KSČM v místě bydliště v Brně-Kohoutovicích. Až do konce života zpracovával informace o situaci pro členy ZO, kteří se pro nemoc a vyšší věk nemohli účastnit práce v ZO. Pomáhal i v době před volbami do zastupitelstva

městské části i do obou komor Parlamentu ČR. O měsíc později opustila rodinu i ZO KSČM soudruška Božena Tručková. Přežila manžela, který se o ni vzorně staral v její nemoci, jen o několik málo dní.

Všichni vykonali mnoho pro rozvoj naší společnosti a zůstali věrní myšlenkám sociálně spravedlivé společnosti i po listopadu 1989. Byli i příkladem v plnění funkcí, jimiž byli pověřeni na úrovni okresu nebo KV KSČ. Tak žijí v paměti všech, kteří je znali. Čest jejich památce!

❑ **Dodávám ke vzpomínkám uvedeným v č. 7.** V roce 2000 vyšla kniha pod názvem *Býti Švorcovou, svědectví herečky o sobě, lidech i událostech*, jak je zaznamenal Jiří Zapletal. Kniha i po 20 letech stojí za přečtení. Čas od času pokračují nenávislné řečičky na její adresu. V kapitole Listopad 1989 a dny poté objasňuje Jiřina Švorcová své postoje. Nenávistníci se ovšem nenamáhají stanoviska Jiřiny Švorcové číst.

❑ **Jiří Lysák jako člen Partyzánské družiny Josefa Hybeše se stal jejím historikem.** Přes 50 let shromažďoval a vyhodnocoval historické dokumenty, vzpomínky bojovníků, zprávy četnických stanic, úřadů okupantů, soudních spisů, výpovědi gestapáků, materiálů Partyzánské družiny, působící agitačně i bojovně s gestapáky na Moravsko-Krumlovsku, Ivančicku, Oslavansku. Jiřímu Lysákovi se podařilo zpracovat a vydat obsáhlou publikaci, která zachycuje činnost družiny a zařazuje ji do souvislostí událostí války. Poskytl vzorný příklad pro zpracování dané problematiky dalším autorům, kterých není bohužel mnoho.

Příkladem mu byly práce Vojtěcha Žampacha, Silvestra Nováčka a několika dalších.

Čest jejich památce!

Karel Janiš

Brněnská přehradní flotila ukončila 67. plavební sezonu

Brněnská lodní doprava ukončila svoji 67. plavební sezonu. Převzela v ní rekordní počet 286 000 cestujících. Takový zájem nezaznamenala od 80. let uplynulého století.

Ukončení letošních plaveb parníků provázelo obřadné uzamykání hladiny Brněnské přehrady. Účastníci poslední jízdy dostali tradičně vstupenku na zahajovací plavbu v příští plavební sezoně r. 2022. Po pravidelné zimní údržbě se sedm lodí vrátí na hladinu v dubnu příštího roku. Doba covidová přiměla

turisty plánovat dovolené spíše v tuzemsku nebo výletní cíle častěji ve svém okolí. Další důvod návštěvy je i čistota vody v přehradní nádrži, která pomocí ekologických opatření k likvidaci sinic umožnila koupání po celou letní sezonu.

„Kromě velkému zájmu o linkovou dopravu na přehradě dle jízdního řádu se postupně vrací poptávka po jízdách na objednávku.“ uvedl generální ředitel Dopravního podniku města Brna Miloš Havránek.

(vž)

Naši říjnoví jubilanti

V říjnu slaví svá významná životní jubilea tyto členky a členové naší MěO:

Eva MIKŠOVÁ, Mária TRAVĚNCOVÁ, Roman BARÁK, Ludmila FRKALOVÁ, Milena VEJROSTOVÁ, Jiřina KALINOVÁ, Dobromila KRAJCAROVÁ, Věra BUDÍNOVÁ, Václav POSPÍŠIL, Julius VUKUŠIČ, Emil OPRŠAL, Zora HRUBÁ, František BOUŠEK, Ludmila CHRAS-
TILOVÁ, Jaroslava VOJTOVÁ, Narcis ČAPKA, Jiří TOMÁNEK, Drahoslava FÜRLOVÁ.

Všem oslavenčům srdečně blahopřejeme a pře-
jeme pevně zdraví a ještě dlouhá léta spokojeného života! ZO (MO) KSČM, LKŽ Dobromysl a redakce ECHO. **did**

*Výbor národní kultury Brno,
pobočný spolek,
Vás srdečně zve*

28. října

na 10. hodinu k Lékařské fakultě MU.

U sochy TGM vzpomeneme založení republiky
a uctíme památku našeho prvního prezidenta.

Před Právnickou fakultou uctíme památku
prezidenta Edvarda Beneše.

Uvítáme i vaše květinové dary, svíčky.

Přiveďte i své děti a vnuky.

Marie Veselá, předsedkyně VNK Brno

Válek TOP09:
poplatky u lékaře ne,
PŘIPOJIŠTĚNÍ ANO!

Ještě se nechopili vesla a už vystrkují rohy!

VZPOMÍNÁME

15. 10. tomu jsou 2 roky, co
nás ve věku 91 let opustila
soudružka Jaroslava Bendová
z Králova Pole.

Celý život až do poslední
chvilky byla oddanou členkou
strany. Pracovala na různ-
ných pozicích ve státní sfé-
ře a na stranické půdě.

Jako důchodkyně také vypomáhala na Měst-
ském výboru.

Kdo jste ji znali, věnujte jí tichou vzpomín-
ku.

Čest její památce!

zk

Společnost Ludvíka Svobody, z. s.

spolu s krajem Vysočina, obcí Hroznatín,
historickou skupinou 1. armádního sboru v SSSR,
22. vrtulníkovou základnou Sedlec, Českosloven-
skou obcí legionářskou, Českým svazem bojovníků
za svobodu, Klubem českého pohraničí, Klubem
přímých potomků zahraničního odboje
a klubem českých turistů Vysočina - odbor Trnava

Vás zvou

*na setkání k uctění památky
bývalého velitele 1. čs. armádního sboru v SSSR
a prezidenta Československé republiky
v letech 1968 - 1975*

*armádního generála Ludvíka Svobody
u příležitosti 126. výročí jeho narození*

Tradiční setkání se koná u pamětního kamene
před rodným domem
armádního generála Ludvíka Svobody v Hroznatíně

v sobotu dne 20. listopadu 2021 v 11,30 hodin